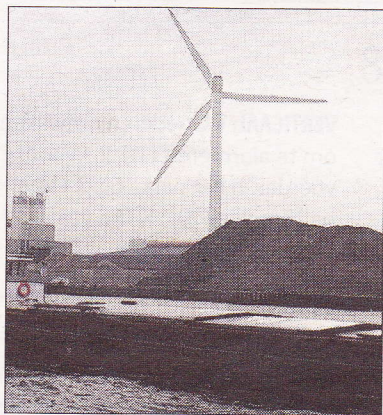

AD 17-1-2013

Slaperig door windmolen

In het artikel over de windturbines (AD UN 12-1) mis ik het aspect van de gezondheidsrisico's. De onafhankelijke commissie adviseert de gemeente Utrecht om, behalve te kijken naar de locaties, ook de plaatsing van nog grotere molens goed te bestuderen. Binnen de huidige regelgeving gaan molens met een hoogte van meer dan 200 meter namelijk beslist tot de mogelijkheden behoren. Gelukkig kaart de commissie ook nog een andere kant van de medaille aan: de rechtbank van Breda beëindigde een windmolenproject door het belang van een volkje vleermuizen te laten prevaleren boven dat van een projectontwikkelaar. De commissie verzoekt de gemeente beleefd om ook de Utrechtse vleermuizenpopulatie serieus te nemen. De commissie dwingt de gemeente dus om heel goed te kijken naar de gezondheidsrisico's voor de omwonenden. Want dat is kennelijk ook een volkje. Er wordt van de gemeente Utrecht verwacht dat zij energie steekt in het uitpluizen van informatie die een minder gunstig beeld geeft. Hierbij worden enkele wetenschappelijke onderzoeken uit

Is dit de toekomst voor het zicht op Lage Weide? FOTO S. IPENBURG

het buitenland met name genoemd. Deze onderzoeken onder bewoners die binnen de invloedssfeer (500 tot 1500 meter) van windturbines leven, tonen onomstotelijk aan dat, naarmate je dichterbij een windturbine woont, de kans groter wordt dat je slaapgebrek opbouwt, overdag slaperiger bent en naar medicijnen zult grijpen. Dit is dus proefondervindelijk vastgesteld met echte mensen en heeft te maken met de geheel eigen geluidskarakteristiek van windmolen. Het gaat iedereen aan: rond Lage Weide wonen zo'n 10.000 mensen binnen de bedreigde zone van 500 tot 1500 meter. En het zijn er nog eens 20.000 meer als je de lat bij 2000 meter legt.

Sjaak Ipenburg, Utrecht.